

BRUEYS kaj PALAPRAT

Advokato Patelin

TRIAKTA PROZA KOMEDIO

(1706)

ESPERANTIGITA DE

M.-J. EVROT

Subdirektoro de la Liceo en Bourg.

DUA ELDONO

FRANCUJO. — HACHETTE et Cie, PARIS.

ANGLUJO. — « REVIEW of REVIEWS », LONDON.

DANUJO. — ANDR.-FRED. HÖST & SÖN, KJOBENHAVN.

GERMANUJO. — MÖLLER & BOREL, BERLIN.

HISPANUJO. — J. ESPASA, BARCELONA.

ITALUJO. — RAFFAELLO GIUSTI, LIVORNO.

POLUJO. — M. ARCT, WARSZAWA.

SVEDUJO. — ESPERANTO FORENING, STOCKHOLM

KOLEKTO ESPERANTA APROBITA DE D^o ZAMENHOF

FRANCUJO. — HACHETTE kaj K^o, 79, Boul. St-Germain, Paris

LIVRES D'ÉTUDE

Grammaire et Exercices de la langue Esperanto, par L. de Beaufront.	1	50
Corrigé de Grammaire et Exercices de la langue Esperanto, par L. de Beaufront.	»	75
Commentaire sur la grammaire Esperanto, par L. de Beaufront	2	»
Texte synthétique des règles, préfixes, suffixes, expressions de l'Esperanto, traduction française en regard, par L. de Beaufront	»	50
Thèmes d'application, <i>Lexicologie, Syntaxe, Formation des mots de l'Esperanto</i> , vocabulaire des mots employés, par L. de Beaufront	2	»
Cours commercial d'Esperanto, par Marissiaux.	1	50
Corrigé des exercices du Cours commercial d'Esperanto, par M. Marissiaux.	1	»
L'Esperanto en dix leçons, par Th. Cart et Pagnier.	»	75
Corrigés des Exercices de l'Esperanto en dix leçons, par Th. Cart et M. Procureur	»	50
Premières leçons d'Esperanto, par Th. Cart.	»	30
Dictionnaire Esperanto-Français, par L. de Beaufront.	1	50
Structure du dictionnaire Esperanto. <i>Réponse à beaucoup d'objections.</i> (Teksto esperanta kaj franca), par L. de Beaufront.	»	30
Vocabulaire Français-Esperanto et Vocabulaire abrégé Esperanto-Français, par Th. Cart, M. Merckens et P. Berthelot	2	50
Vocabulaire des mots spéciaux à la philatélie, par R. Lemaître.	»	40

TEKSTOJ EN ESPERANTO

Brueys et Palaprat. <i>Advokato Patelin</i> , tradukita de J. Evrot.	»	75
Diversaĵoj, rakontetoj tradukitaj de S ^o Lallemant kaj Beau.	1	25
Ekzercoj de Aplikado, <i>Leksikologio, Sintakso, Vortfarado Esperantaj</i> , de L. de Beaufront.	1	»
Esperantaj prozaĵoj, de diversaj aŭtoroj.	2	50
Fundamenta Krestomatio de la lingvo Esperanto, de D ^{ro} Zamenhof.	3	50
Fundamento de Esperanto, de D ^{ro} Zamenhof.	3	»
Godineau. <i>La Kolorigisto-aerveturanto</i>	»	30
Hamleto, dramo de Shakespeare tradukita de D ^{ro} Zamenhof, <i>nova eldono</i>	2	»
Komercaj leteroj, de P. Berthelot kaj Ch. Lambert	»	50
Kondukanto de l'interparolado kaj korespondado kun aldonita Antologio Internacia, de Grabowski.	2	»
Kurso tutmonda, de E. Gasse.	»	75
Labiche et Legouvé. <i>Cikado ĉe Formikoj</i> , unuakta komedio.	»	60
La Fontaine. <i>Elektitaj Fabeloj</i> , esperantigitaj de G. Vaillant.	»	75
La Komerca sekretario, de Ros Sudria.	»	50
Leibniz. <i>Monadologio</i> , tradukita de E. Boirac.	»	60
Maistre (X. de). <i>Vojaĝo interne de mia Ĉambro</i> , tradukita de S. Meyer.	»	75
Matematika terminaro kaj krestomatio, de R. Bricard.	»	75
Molière. <i>L'Avarulo</i> , tradukita de S. Meyer	»	75
Orzesko. <i>La interrompita kanto</i> , tradukita de Kabe.	»	»
Norman. <i>Poŝlibro Internacia</i> , por Aferistoj, Turistoj, K. C.	2	»
Perrault (Ch.). <i>Rakontoj pri Feinoj</i> , tradukitaj de Sinjorino Sarpy.	1	»
Rakontoj kaj Fabeloj (el Esperantaj Prozaĵoj).	»	25
Sieroŝevski (Vaclav). <i>La Fundo de l'mizero</i> , tradukita de Kabe.	»	75
Virgilio. <i>Eneido</i> , kantoj I et II, tradukita de D ^{ro} Vallienne.	»	60

(Turnu.)

A LA MÊME LIBRAIRIE

Tutmonda Jarlibro Esperantista

ENHAVANTA LA

Adresarojn de D^{ro} ZAMENHOF

1905

Cet annuaire paraît tous les ans dans le courant de mars. Il contient : plus de 20 000 adresses d'Espérantistes dans le monde entier, les renseignements les plus complets sur les Sociétés de propagation, les livres, les journaux, les publications de toute nature en Esperanto.

Un volume grand in-16, broché 2 fr. 50

Internacia Sciencia Revuo

Revue mensuelle scientifique rédigée

EN ESPERANTO

Paraissant depuis le 1er Janvier 1904

COMITÉ DE PATRONAGE :

Société française de physique, Société internationale des Électriciens, MM. Adelsköld, Appell, d'Arsonval, Baudoin de Courtenay, Becquerel, Berthelot, Bouchard, Brouardel, Deslandres, Gal Sébert, membres de diverses académies.

RÉDACTION :

P. FRUICHTER

27, boulevard Arago,
PARIS

ADMINISTRATION :

HACHETTE & K^o

79, boulevard Saint-Germain,
PARIS

ABONNEMENT ANNUEL

France 6 fr. 50 | Etranger 7 0f

UN NUMÉRO : 60 centimes.

Dr HELTE. — Pri la Teorio de l'Jonoj. » 3r
MENDELEJEV. — Provo de Kemia Kompreno de l'Monda
Etero » 30

BRUEYS kaj PALAPRAT

Advokato Patelin

TRIAKTA PROZA KOMEDIO

(1706)

ESPERANTIGITA DE

M.-J. EVROT

Subdirektoro de la Liceo en Bourg.

DUA ELDONO

PARIS

LIBRAIRIE HACHETTE ET Cie

79, BOULEVARD SAINT-GERMAIN, 79

1906

Tous droits réservés.

PERSONARO

Patelin, advokato.
Sinjorino Patelin, edzino de l'advokato.
Henriette, ilia filino.
Guillaume, drapisto.
Valère, filo de Guillaume, amanto de Henriette.
Colette, servistino de Patelin, kaj fianĉino de Agnelet.
Agnelet, paŝtisto de Guillaume, amanto de Colette.
Bartolin, juĝisto de l'urbeto.
Kampano.
Du policanoj.

La agado havas lokon en urbeto apud Parizo.

Esperantigitaj nomoj de la personaĵoj.

Patelin, *Patelino*. — Henriette, *Henrinjo*. — Guillaume, *Vilhelmo*. —
Valère, *Valero*. — Colette, *Kolnjo*. — Agnelet, *Ŝafideto*. — Bartolin,
Bartolino.

ADVOKATO PATELIN

TRIAKTA PROZA KOMEDIO

(1706)

AKTO UNUA

SCENO UNUA

PATELIN (*sola*). Tion mi decidis; hodiaŭ, kvankam tute sen mono, mi volas akiri novan veston. Ha! pravega estas la proverbo : avareco egalvaloras malriĉecon. Kiu do, vidante min tiel malbone vestitan, povus pensi, ke mi estas advokato? Ĉu ne ŝajnas, kvazaŭ mi estus malriĉa instruisto en tiu ĉi urbeto? Antaŭ dek kvin tagoj foririnte de l'vilaĝo, kie mi loĝis, kaj ekloĝinte tie ĉi, mi esperis, ke ĉi tie mi faros pli bonajn aferojn; sed ili estas pli kaj pli malprofitaj. Mia dekstra najbaro, mia baptono, estas la ĉi-tiea juĝisto; tamen neniu komisias al mi eĉ plej malgrandan proceson! Maldekstre loĝas riĉa drapisto, kaj mi ne havas monon por aĉeti malbelan veston! Ha! malfeliĉa, malfeliĉa Patelin! kiamaniere vi kontentigos vian edzinon, kiu postulegas, ke vi edzinigu vian filinon? ho ve! kiu volos edziĝi je ŝi, vidante tian ĉifonulon, kia vi estas? Devigate vi uzos artifikaĵon..... Jes, mi penu

lerte por akiri senpage bonan drapan veston en la butikoj de sinjoro Guillaume, nia najbaro. Se nur mi povus preni sur min la ŝajnon de riĉulo, anstataŭ malakcepti mian filinon, oni..... (ekvidas sian edzinon) Jen estas mia edzino kun sia servistino; ili interbabilas pri mia ĉifonvesteco; mi aŭskultu nevidate (sin kaŝas).

SCENO II

PATELIN, SINJORINO PATELIN, COLETTE.

SINJORINO PATELIN. Nu, Colette, mi ne volis paroli kun vi hejme, timante ke mia sentaŭgulo edzo subaŭskultos nin.

PATELIN (al ŝi). Jen pri mi!

SINJORINO PATELIN. Sciigu al mi, de kie mia filino ricevas monon por sin vesti tiel orname.

COLETTE. Kredeble via edzo donas al ŝi.....

SINJORINO PATELIN (interrompas). Mia edzo! li ne havas eĉ monon por vesti sin mem!

PATELIN (al ŝi). Estas vere!

SINJORINO PATELIN. Mi fordankos vin, kaj vi ne edziniĝos je Agnelet, via fianĉo, se vi ne tuj konfesos al mi la plenan veron.

COLETTE. Nu, Sinjorino, devigate mi ĉion eldiros. Valère, la sola filo de Sinjor'Guillaume, la riĉa drapisto, kiu loĝas tie proksime, amindumas fraŭlinon Henriette, kaj de tempo al tempo faras donacojn al ŝi.

PATELIN (al ŝi). Mia filino ĉerpas el la butikoj, kien mi mem intencas iri.

SINJORINO PATELIN. De kie Valère ricevas monon por tiel

donaci? Lia patro estas riĉa malspritulo, kiu ne donas monon al li.

COLETTE. Ha! Sinjorino, kiam la patroj nenion donas al siaj filoj, la filoj ŝtelas ilin! tiel estas ordinare; Valère faras same kiel la aliaj : estas regule.

SINJORINO PATELIN. Kial do li ne sciigas al ni, ke li volas edziĝi je mia filino?

COLETTE. Li farus tion; sed li timas, ke lia patro ne konsentos je tio, ĉar (pardonu al mi) nia dommastro estas ĉiam malbonege vestita; tial oni juĝas malfavore pri liaj aferoj.

PATELIN (al si). Tion mi plej baldaŭ korektos.

SINJORINO PATELIN. Mi aŭdas iun; deiru. (Colette eniras domen).

SCENO III

PATELIN, SINJORINO PATELIN.

(Patelin eliras el sia kaŝejo).

SINJORINO PATELIN. Ha! jen estas vi?

PATELIN. Jes.

SINJORINO PATELIN. Kiel ĉifonvestita!

PATELIN. Ĉar..... mi..... ne estas fiera.

SINJORINO PATELIN. Ĉar vi estas ĉifonulo! Ĵus mi eksciis, ke via ĉifonuleco naŭzas ĉiujn aspirantojn, kiuj sin prezentas por nia filino.

PATELIN. Vi estas prava; la mondo ŝatas la homojn laŭ la vestoj. Mi konfesas, ke la miaj malutilas al Henriette, kaj mi intencas tuj hodiaŭ vesti min iom pli dece.

SINJORINO PATELIN. Iom pli dece? Per kia mono?

PATELIN (volas foriri). Ne maltrankviliĝu! Adiaŭ!

SINJORINO PATELIN. Kien vi iras, mi petas?

PATELIN. Aĉeti drapan veston.

SINJORINO PATELIN. Sen monero aĉeti veston?

PATELIN. Jes. Kian koloron mi devas elekti? Konsilu al mi : fergrizan aŭ duonnigran?

SINJORINO PATELIN. Ha! vi elektos kiel vi povos, se vi trovos iun tiel malsaĝan por doni ĝin al vi. Mi iras paroli kun Henriette; ĵus mi eksciis iaĵn aferojn, kiuj malmulte plaĉas al mi.

PATELIN. Se oni serĉos min, mi estos apude, en la butikoj de nia najbaroj.

(Sinjorino Patelin eniras domon).

SCENO IV

PATELIN, sola.

La butikoj ne estas ankoraŭ fermitaj..... Mi pensas, ke mi faros bone surmetante mian advokatan robon. La robo kovros miajn ĉifonaĵojn, kaj ankaŭ pligravigos miajn vortojn kun Guillaume, por ke mi plenumu mian artifikon..... Jen estas li kaj lia filo; mi iru vestiĝi *in habitu*, kaj mi revenu rapide.

SCENO V

GUILLAUME, portas pecon da drapo el la butikoj; VALÈRE.

GUILLAUME, al si (li elmetas la pecon da drapo eksteren de sia butikoj). Iom mallumiĝas en la butikoj : mi elmetu tion ĉi al la vido de l'pasantoj..... Nu! Valère, mi komisiis al vi,

ke vi dungu paŝtiston por gardi la brutaron, el kies lano oni fabrikas miajn drapojn.

VALÈRE. Ĉu, mia patro, vi ne estas kontenta je Agnelet?

GUILLAUME. Ne, ĉar li ŝtelas min; kaj mi suspektas, ke vi partoprenas en la ŝtelado.

VALÈRE. Mi?

GUILLAUME. Jes, vi! Mi aŭdis, ke vi amindumas ian najbaran fraŭlinon, kaj ke vi faras donacojn al ŝi. Mi scias ankaŭ, ke tiu Agnelet fianĉiĝis je ia Colette, ŝia servantino. Tial mi suspektas vin.

VALÈRE, al si. Diablo! kiu do denunciis nin? (Laŭte) Mi certigas, mia patro, ke Agnelet estas por ni tre fidela servisto.

GUILLAUME. Jes, por vi, ne por mi. Antaŭ unu monato, foririnte de l'farmomastro, ĉe kiu li loĝadis, li venis en mian servon, kaj en la daŭro de tiu tempo mankas de mia brutaro cent dudek ŝafoj. Ne estas eble, ke, en tiel mallonga tempo, tiom multe da ili, kiel li certigas, mortis de malsano.

VALÈRE. La malsanoj kelkfoje kaŭzas multe da pereoj!

GUILLAUME. Jes, pro la kuracistoj; sed kuracistojn ne havas la ŝafoj. Cetere, tiu Agnelet ŝajnigas sin naivegulo: sed li estas la plej ruza fripono..... Unuvorte, mi surprizis lin nokte, ĝuste ĉe buĉado de ŝafo. Mi batis lin kaj enportis plendon al la juĝisto: tamen, antaŭ ol daŭrigi la aferon, mi volas ekscii, ĉu vi ne partoprenis en la ŝtelado, kiun li faris al mi.

VALÈRE. Ha! mia patro, mi tro respektas viajn ŝafojn!

GUILLAUME. Mi do persekutos lin antaŭ la juĝisto; sed mi volas pli atente esplori l'aferon. Alportu mian spezlibron; alŝovu tiun seĝon (Valère alportas libron kaj seĝon). Sufiĉas, foriru. Se juĝa persekutisto, kiun mi venigis, sin prezentos, alvokigu min. Mi restos iom dome, eble okaze ia aĉetanto venos.

VALÈRE, al si. Mi tuj diros al Agnelet, ke li venu al mia patro por konsentiĝi kun li.

SCENO VI

PATELIN, GUILLAUME.

PATELIN (al si). Bone! li estas sola, mi alproksimiĝu.

GUILLAUME, al si, tralegante sian libron. Kalkulo de l'ŝafoj, k. t. p.; sescent brutoj, k. t. p.....

PATELIN, al si (palpebrumas al la drapo). Jen peco da drapo, kiu tre taŭgus por mi. (Laŭte.) Sinjoro, mi estas via servanto.

GUILLAUME (ne rigardas). Ĉu estas la persekutisto, kiun mi venigis? Li atendu.

PATELIN. Ne, sinjoro; mi estas.....

GUILLAUME (ekrigardas). Robon! Ĉu juĝoficisto? (Laŭte).
Via servanto!

PATELIN. Ne, sinjoro; mi havas la honoron esti advokato.

GUILLAUME. Advokaton mi ne bezonas. Mi vin salutas.

PATELIN. Mian nomon, sinjoro, vi konas eble : advokato Patelin.

GUILLAUME. Mi tute ne konas vin, sinjoro.

PATELIN, al si. Mi devas konatiĝi. (Laŭte). Mi eltrovis, sinjoro, en la spezlibroj de mia mortinta patro, ŝuldon ne pagitan, kaj mi.....

GUILLAUME. Tiaj aferoj ne koncernas min; mi ŝuldas nenion.

PATELIN. Tute kontraŭe, sinjoro. Mia mortinta patro ŝuldis al la via tricent eskudojn; kaj, estante honora homo, mi venas por pagi al vi.....

GUILLAUME. Pagi al mi? Atendu, sinjoro, mi petas; mi ekrememoras vian nomon. Jes, mi de longe konas vian familion. Vi loĝiŝ en la proksima vilaĝo: ni kune interrilatis iam. Senkulpigu min, mi estas via tre humila kaj obeema servanto. (Prezentas al li sian seĝon.) Sidiĝu, mi petas; sidiĝu ĉi tien.

PATELIN. Sinjoro!....

GUILLAUME. Sinjoro!....

PATELIN (sidiĝas.) Se ĉiuj miaj ŝuldantoj pagus siajn ŝuldojn tiel akurate kiel mi, mi estus multe pli riĉa ol mi estas; sed mi ne scias konservadi la monon de aliaj.

GUILLAUME. Tamen tion multe da homoj nun faras volonte.

PATELIN. Mi opinias, ke la ĉefa into de honesta viro estas elpagi siajn ŝuldojn, kaj mi venas demandi, en kia momento vi povos plej oportune ricevi viajn tricent eskudojn.

GUILLAUME. Tuj!

PATELIN. Mi havas hejme vian monon tute pretan kaj elkalkulitan; sed mi devas doni tempon al vi, por ke la notario skribu kvitancon. Tiuj necesajoj devenas de heredo, kiu koncernas mian filinon, kaj pri tio mi devoŝ redakti kalkulan raporton.

GUILLAUME. Estas juste. Nu!... morgaŭ matene, je la kvina.

PATELIN. Je la kvina, ĝi estu! Eble mi venis maloportune, sinjoro Guillaume? Mi timas ĝeni vin.

GUILLAUME. Neniel! Ho ve! mi havas tro da libera tempo; mi vendas neniom!

PATELIN. Tamen vi sola vendas pli multe ol ĉiuj ĉi-tieaj vendistoj.

GUILLAUME. Ĉar multe mi penadas!

PATELIN. Vi estas, je l'honoro, la plej lerta homo el la tuta lando..... (Rigardas la drapon) Jen beleta drapo!

GUILLAUME. Belega!

PATELIN. Vi komercadas tiel inteligente!.....

GUILLAUME. Ho! sinjoro.....

PATELIN. Tiel lertege!.....

GUILLAUME. Ho! ho! sinjoro.....

PATELIN. Per manieroj tiel noblaj kaj senartifikaj, kiuj altiras al vi ĉiujn korojn.

GUILLAUME. Ho! neniel, sinjoro.

PATELIN. Je Dio! la koloro de tiu ĉi drapo ĉarmas la okulojn!

GUILLAUME. Estas vere!... Ĝi estas kaŝtankolora.

PATELIN. Kaŝtankolora! Kiel bele! Mi vetas, sinjor' Guillaume, ke vi elpensis mem tian koloron!

GUILLAUME. Jes, jes, kune kun mia kolorigisto.

PATELIN. Mi ĉiam diris : enestas pli da sprito en via kapo sole, ol en ĉiuj cerboj de l'urbeto.

GUILLAUME. Ha! ha! ha!

PATELIN (palpas la drapon.) Tiu ĉi lano ŝajnas el bona fabrikado.

GUILLAUME. Pura lano el Anglujo!

PATELIN. Mi pensis tiel; pri Anglujo..., mi pensas, sinjoro, ke iam ni estis kunlernantoj.

GUILLAUME. Ĉe sinjoro Nikodemo?

PATELIN. Ĝuste! Vi estis tiel bela kiel Amoro!

GUILLAUME. Mia patrino kutimis tion diri.

PATELIN. Kaj vi ellernis ĉion, kion oni volis ke vi lernu.

GUILLAUME. Estante dekokjara, mi sciis legi kaj skribi!

PATELIN. Domaĝe vi ne dediĉis vin al grandaj aferoj! Mi certigas, sinjoro, ke vi estus bona regnestro!

GUILLAUME. Kial ne?

PATELIN. Aŭskultu; mi ĝuste ekdeziris drapon de tiu sama koloro. Mi memoras, ke mia edzino volas, ke mi farigu al mi veston; mi pensas, ke, morgaŭ matene, je la kvina, alportante viajn tricent eskudojn, mi prenos eble iom da tiu ĉi drapo.

GUILLAUME. Mi ĝin konservos por vi.

PATELIN (al si). Konservi? ne profite por mi! (Laŭte.) Aĉetonte renton, mi rezervis hodiaŭ matene mil ducent frankojn, kiujn mi ne volis tuŝi; sed mi pensas, sinjoro, ke vi partoprenos en ili.

GUILLAUME. Kial vi ne aĉetus renton? Vi havus tamen pecon da mia drapo.

PATELIN. Sendube; sed mi malamas aĉeti kredite. Kiel mi ĝojas, vidante vin tiel freŝa kaj gajema! Kiel sanriĉa kaj longaviva mieno!

GUILLAUME. Jes, mi fartas bone.

PATELIN. Kiom da tiu ĉi drapo vi kredas, ke mi bezonos? Tiamaniere, kun la tricent eskudoj mi alportos ankaŭ monon por pagi la drapon.

GUILLAUME. Vi bezonos..... Vi volas kredeble la plenan veston?

PATELIN. Jes, plenegan! jakon, pantaloneton, veŝton, kun subaĵo el tiu sama ŝtofo; ĉion longegan kaj larĝegan.

GUILLAUME. Vi bezonos..... jes..... ses ulnojn..... Ĉu vi volas, ke mi detranĉu ilin, atendente?

PATELIN. Atendente?... Ne, sinjoro, ne;.... kun la mono sur mia mano, se vi permesos;... kun la mono sur mia mano, tia estas mia maniero pagi.

GUILLAUME. Tre bona maniero..... (Al si mem.) Jen homo akuratega!

PATELIN. — Ĉu vi memoras, sinjor' Guillaume, tagon kiam ni kune vespermanĝis en la restoracio « Ŝildo de Francujo »?

GUILLAUME. En la festotago de l'urbeto?

PATELIN. Ĝuste; ni diskutadis ĉe la postmanĝo pri la tiamaj aferoj: kiajn belaĵojn vi paroladis!

GUILLAUME. Ĉu vi memoras ilin?

PATELIN. Ĉu mi memoras! Vi tiam profetis ĉion, kion poste ni legis ĉe Nostradamus.

GUILLAUME. Mi antaŭvidas la estontaĵojn de longe.

PATELIN. Po kiom, sinjor' Guillaume, vi vendos al mi ĉiun ulnon da tiu ĉi drapo?

GUILLAUME (rigardas la markon). Mi vidu..... alia pagus po ses eskudoj; sed al vi..... mi ĝin donos po kvin.

PATELIN (mallaŭte). Kia hebreo! (laŭte) Moderega prezo! Sesoble kvin faros ĝuste.....

GUILLAUME. Tridek eskudojn.

PATELIN. Jes, tridek; ĝusta estas la kalkulo..... Per Dio! por ke ni rekonatiĝu kune, necese estas, ke ni kunmanĝu, morgaŭ tagmeze, anseron, kiun proĉesanto donacis al mi.

GUILLAUME. Anseron! treege mi amas anserviandon!

PATELIN. Des pli bone! Donu la manon! Morgaŭ do ni tagmanĝos kune. Anserojn mia edzino kuiras mirige. Vorton de honoro, mi deziregas, ke ŝi vidu sur mia korpo veston el tiu ĉi drapo! Ĉu vi pensas, ke, eklaborante de morgaŭ matene, oni povos fini la veston antaŭ la tagmanĝo?

GUILLAUME. Se vi ne donos sufiĉe da tempo al la tajloro; li ĝin fuŝos.

PATELIN. Estus domage!

GUILLAUME. Faru pli bone: vi diras, ke via mono estas tute preta?

PATELIN. Sen mono preta mi ne ekvolus aĉeti.

GUILLAUME. Mi tuj portigos la drapon en vian domon per servisto. Mi memoras, ke la ĝusta mezuraĵo estas tie jam detranĉita.

PATELIN. Des pli bone! (Prenas la drapon.)

GUILLAUME. Atendu! Antaŭe mi devas mezuri dum via ĉeesto.

PATELIN. Kial? ĉu mi ne tute konfidas al vi?

GUILLAUME. Lasu, lasu; mi tuj sendos ĝin, kaj ree vi sendos al mi la....

PATELIN. Ree? tute ne! ne malhelpu viajn servistojn; nur du paŝoj estas hejmen.... Kiel vi diris, la tajloro havos pli da tempo por labori.

GUILLAUME. Permesu, ke vin akompanu servisto, kiu reportos al mi la monon.

PATELIN. Neniel! Mi ne estas flera; vesperiĝas, kaj sub mia robo la drapo elŝajnos sako da procesoj.

GUILLAUME. Tamen, sinjoro, mi volas kunsendi serviston, kiu....

PATELIN. Ho! mi malamegas ceremoniojn! Je la kvina horo batanta la tricent eskudojn, kaj la anseron sur la tablo. Nu! malfruiĝas; adiaŭ, mia kara najbaro; via servanto mi estas,... via servanto!

GUILLAUME. Via servanto, sinjoro, via servanto.

(Patelin eniras hejmen).

SCENO VII

GUILLAUME, sola. He! li foriras, kun mia drapo; sed baldaŭ estos la kvina de l' mateno. Morgaŭ mi devas tagmanĝi ĉe li, li pagos al mi, jes, li al mi pagos.... Certe, jen la advokato plej honesta kaj konscienca, kiun mi vidis iam; mi bedaŭretas, ke mi vendis al li tiun drapon iom tro kare, ĉar li volas elpagi tricent eskudojn, kiujn mi ne esperis: mi tute ne scias, el kie devenas tiu ŝuldo.... sed bone estas.... Ho! noktiĝas; nenion plue mi enspezos hodiaŭ. (Al servisto.) Ho! he! Enfermu zorge ĉiujn komercaĵojn.... Sed jen estas Agnelet, tiu fripono, kiu ŝtelis miajn ŝafojn.

SCENO VIII

GUILLAUME, AGNELET.

GUILLAUME. Ha! rabisto! kion utilas, ke mi enspezas multe en la butikoj? tiu krimulo forprenas la tutan profiton!

AGNELET. Bonan vesperon, sinjoro, kaj bonan nokton!

GUILLAUME. Vi kuraĝas ankoraŭ aperi antaŭ min?

AGNELET. Permesu, mia bona mastro, ke mi diru, ke ia sinjoro prezentis al mi skribaĵon, en kiu oni parolas nur pri ŝafoj, juĝoj kaj voko al juĝejo.

GUILLAUME. Vi sajnigas vin naivegulo! sed mi certigas, ke neniam plu vi buĉos ŝafojn, sen grava puno.

AGNELET. He! mia dolĉa mastro, ne kredu al la kalumniantoj.

GUILLAUME. Kalumniantoj? fripono! Ĉu mi ne surprizis vin nokte, dum vi buĉis ŝafon?

AGNELET. Mi certigas, ke mi volis savi ĝin de l'morto!

GUILLAUME. Mortigi por savi de l'morto?

AGNELET. Jes, de l'morto per malsano; ĉar (aŭskultu min), kiam ŝafoj mortas de tiu malbelega malsano, ili estas forĵetindaj; kaj mi buĉas ilin, antaŭ ol ili mortos.

GUILLAUME. Antaŭ ol ili mortos! Kia perfido! El la lano de tiuj ŝafoj mi farigas Anglajn drapojn, kies ĉiun ulnon mi vendas po kvin eskudoj. For de tie ĉi, krimulo! cent dudek ŝafojn vi buĉis en la daŭro de unu monato!

AGNELET. Ili malsanigis la aliajn, je l'honoro!

GUILLAUME. Ni esploros tion morgaŭ, antaŭ la juĝisto.

AGNELET. He! mia dolĉa mastro, ĉu ne sufiĉas, ke vi elbategis min? ni konsentiĝu unu kun la alia, se estas agrable al vi.

GUILLAUME. Estas agrable, ke vi estu pendigita! ĉu vi aŭdas?

AGNELET. La Ĉielo ĝojigu vin! (Al si mem.) Mi do iros al advokato por defendi mian rajton.

SCENO IX

VALÈRE, HENRIETTE, COLETTE, AGNELET.

HENRIETTE. Ellasu min, Valère. Miaj gepatroj venas poste; ni iras vespermanĝi ĉe mia onklino, kaj ili diris, ke mi antaŭpaŝu. Foriru!

AGNELET (Al Valère). Ĉu vi volas, sinjoro, ke mi estingu la kandelon?

VALÈRE. Ne, vi senigus min de la plezuro ŝin vidi... Bela Henriette, permesu, mi vin petas....

HENRIETTE. Ne, Valère, mi tremas....

VALÈRE. Ĉu vi timas tiun, kiu vin amegas?

HENRIETTE. Vi estas tiu, kiun mi pleje timas en la mondo, kaj vi scias la kaŭzon.... Ne forlasu min, Colette! (Agnelet tiras la brakon de Colette.)

COLETTE. Ĉi tiu kriplulo tiras mian brakon.

HENRIETTE. Se vi amas min, Valère, vi pensos al mi, nur kiam vi estos certa, ke via patro konsentos nian edziĝon.

COLETTE. Agnelet kaj mi intencas klopodi pri tio.

AGNELET. Mi jam elpensis honestan rimedon, kiu sukcesos, se Dio volos, kiam mi liberiĝos el la proceso.

VALÈRE. Kontraŭ ĉiu ajn malfeliĉo mi garantios al vi.

HENRIETTE. Jen mia patro! ni forkuru!

SCENO X

PATELIN, SINJORINO PATELIN.

PATELIN. Nu, edzino, ĉu mi bone elektis tiun ĉi drapon?

SINJORINO PATELIN. Jes, sed kiel vi pagos ĝin? Vi promesis alporti monon morgaŭ frumatene. Sinjoro Guillaume estas hebreo, kiu venos tien ĉi kaj faros inferan muzikon.

PATELIN. Kiam li alvenos, ne forgesu fari kion mi diris, kaj helpu al mi zorge.

SINJORINO PATELIN. Vole-nevole, mi devas helpi al vi por eliri el implikaĵo; sed vi devus honti pro tia artifiko, kaj vi tute ne agas honeste.

PATELIN. Agi honeste, mia edzino? Nenio estas pli facila, al riĉulo; sed al malriĉulo la honesteco estas maloportuna. Sed ni forgesu tion, kaj ni iru tagmanĝi ĉe via fratino. Reveninte hejmen, ni, tuj hodiaŭ vespere, distranĉigos la drapon, timante ian malfeliĉaĵon.

SINJORINO PATELIN. Ni foriru! sed mi timas, ke morgaŭ matene fariĝos ĉi tie bela bruego.

Finiĝas la unua akto.

AKTO DUA

SCENO UNUA

GUILLAUME (sola); poste PATELIN.

GUILLAUME. Ordema homo devas resumi ĉiumatene ĉion, kion li intencas fari dum la tago. Mi pripensu iom. Unue, mi estas ricevonta je la kvina horo de sinjoro Patelin tricent eskudojn, kiujn ŝuldis lia mortinta patro; plue, tridek eskudojn por ses ulnoj da drapo, kiujn hieraŭ li kunportis el ĉi tie; *item*, tagmanĝi ĉe li anseron, kuiritan de lia edzino; poste, prezentiĝi pro juĝa voko antaŭ la juĝiston kontraŭ Agnelet, pri cent dudek ŝafoj, kiujn li forŝtelis de mi. Mi pensas, ke mi forgesas nenion? (Ekrigardas sian poŝhorloĝon.) Diablo! la horo jam pasis de longe, kaj mi ne vidas la atendaton. Mi iru al li.... Ne, homo tiel akurata ne forgesos siajn vortojn.... Tamen li havas mian drapon, kaj mi scias nenion pri li. Kion mi faros? Mi ŝajnigu, ke mi vizitas lin, kaj mi eksciu tion, kio okazas (aŭskultas ĉe la pordo de Patelin). Mi aŭdas, ke li kalkulas mian monon.... (Flaras.) Mi flaras la kuiradon de l'ansero.... Mi frapu!

PATELIN, en la domo. Mia edzino! mi-a ed-zi-no!!....

GUILLAUME, al si. Ĝi estas li mem.

PATELIN. Mal-fer-mu la por-don!... Jen estas l'a-po-te-kis-to!....

GUILLAUME. L'apotekisto?

PATELIN. Li alportas vomigilon!.... vo-mi-gi-lon!!

GUILLAUME. Vomigilon? Iu estas malsana ĉe li; eble mi ne rekonis lian voĉon tra la pordo. Mi frapu pli forte! (frapegas).

PATELIN. Mal-ka-ru-li-no! Mask-ha-van-ti-no!! Ĉu vi tuj malfermos?

SCENO II

GUILLAUME, SINJORINO PATELIN.

SINJORINO PATELIN, mallaŭte. Ha! ĉu estas vi, sinjor' Guillaume?

GUILLAUME. Jes, ĝi estas mi; vi estas kredeble sinjorino Patelin?

SINJORINO PATELIN. Jes, via servantino. Senkulpigu, sinjoro, ke mi timas paroli laŭte.

GUILLAUME. Ho! parolu laŭ via plaĉo! Mi venas al sinjoro Patelin.

SINJORINO PATELIN. Pli mallaŭte, sinjoro!

GUILLAUME. He! kial mallaŭte? Mi venas viziti lin.

SINJORINO PATELIN. Eĉ pli mallaŭte, mi petas!

GUILLAUME. Tiel mallaŭte, kiel plaĉos al vi; sed estas necese, ke mi lin vizitu.

SINJORINO PATELIN. Ho ve! ĉu la mizerulo estas vizitebla?

GUILLAUME. Kial? kio okazis al li de hieraŭ?

SINJORINO PATELIN. De hieraŭ? Ho ve! sinjor' Guillaume, jam ok tagojn li ne ekmoviĝetis el la lito!

GUILLAUME. El la lito? tamen hieraŭ li venis al mi.

SINJORINO PATELIN. Li? al vi?

GUILLAUME. Jes, li al mi! kaj li estis gajema kaj sanega.

SINJORINO PATELIN. Ha! sinjoro, la lastan nokton vi certe songis tion!

GUILLAUME. Je Dio! vi ŝercas! mi songis? Ĉu mi songis ankaŭ pri la ses ulnoj da drapo, kiujn li forportis?

SINJORINO PATELIN. Ses ulnoj da drapo?

GUILLAUME. Jes, da drapo kaŝtankolora. Kaj pri la ansero, kiu estas tagmanĝota, ĉu mi songis ankaŭ?

SINJORINO PATELIN. La momento tute ne konvenas por ridi!

GUILLAUME. Por ridi? mil diabloj! mi ne ridas, mi tute ne volas ridi! Mi certigas, ke hieraŭ li forportis sub sia robo ses ulnojn da drapo.

SINJORINO PATELIN. Ho ve! la kompatinda! plaĉu al Dio, ke li estu povinta fari tion! Ha! sinjor' Guillaume, li suferis hieraŭ pro cerba sangalfluo, kiu enĵetis lin en deliron, en kiu li estas ankoraŭ.

GUILLAUME. Mil tondroj! vi mem deliras, kaj mi decide volas paroli kun li.

SINJORINO PATELIN. Ho! estante tiel malsana, li ne povas havi interparoladon. Ni sidigis lin en brakseĝon apud la pordo, dum la repretigo de lia lito. Se vi vidus lin, vi kompatus.

GUILLAUME. Bone! mi kompatus! (Volas eniri domon.) Kiel ajn li estas, mi volas lin vidi, aŭ....

SINJORINO PATELIN. (interrompas lin kaj stariĝas antaŭ la pordo). Ha! ne malfermu la pordon, vi mortigus mian edzon. Kelkfoje li volas forkuradi.... (Sinjoro Patelin aperas kaj alkuras kun ĉifonaĵoj ĉirkaŭ la kapo) Ha! jen li ekforkuras!!

SCENO III

PATELIN, SINJORINO PATELIN, GUILLAUME.

SINJORINO PATELIN. Mi ja antaŭdiris tion. Nun helpu al mi, ke mi lin rekaptu.... Mia malfeliĉa edzeto! Sidiĝu ĉi tien! (ŝi alŝovas brakseĝon).

PATELIN. Aj! Aj! mia kapo!

GUILLAUME. Efektive, jen estas homo kompatinda. Tamen li ŝajnas la sama, kiun mi vidis hieraŭ.... Mi vidu pli proksime.... Sinjor' Patelin, mi vin salutas.

PATELIN. Bonan tagon, sinjor' Anodin.

GUILLAUME. Sinjor' Anodin?

SINJORINO PATELIN. Li imagas, ke vi estas l'apotekisto. Foriru!

GUILLAUME. Mi ne volas foriri..... (Al Patelin). Sinjoro, ĉu vi memoras, ke hieraŭ....

PATELIN. Jes, mi ordonis, ke oni konservu por vi....

GUILLAUME. Bone! li rememoras!

PATELIN. Plenan glason da mia urino.

GUILLAUME. Urinon mi ne bezonas!!

PATELIN. Edzino, montru ĝin al sinjor' Anodin.... Li vidos, ĉu mi havas ian malsaneron en miaj urintuboj.

GUILLAUME. Urintuboj!... Sinjoro, mi petas, ke vi pagu al mi.

PATELIN. Ĉu vi povus iom maldensigi miajn elpuraĵojn? Īli estas malmolaj kiel fero kaj nigraj kiel via barbo.

GUILLAUME. Ta, ta, ta! vi elpagas al mi per bela mono!

SINJORINO PATELIN. He! sinjoro, mi petas, ke vi eliru.

GUILLAUME. Bagateloj! Ĉu vi volas tuj elkalkuli mian monon? mi volas, ke vi pagu al mi!

PATELIN. Plu ne donu al mi tiajn malbongustajn pilolojn; ili preskaŭ eltiris la animon el mia korpo.

GUILLAUME. Ha! multe pli bone estus, se ili eltirus mian drapon el viaj manoj!

PATELIN. Edzino, edzino, forpelu tiujn nigrajn papiliojn, kiuj flirtas ĉirkaŭ mi! Vidu, kiel ili suprenflugadas! ...

GUILLAUME. Mi vidas nenion.

SINJORINO PATELIN. Ĉu vi ne komprenas, ke li deliras? Foriru!

GUILLAUME. Neniel! mi volas monon!

PATELIN. La kuracistoj mortigis min per siaj drogoj.

GUILLAUME. Li ne deliras plu! mi tuj parolos kun li. Sinjor' Patelin?

PATELIN. Sinjoroj, mi paroladas por Homero!...

GUILLAUME. Por Homero?

PATELIN. Kontraŭ la nimfo Kalipso!

GUILLAUME. Kalipso? Je l'diablo! Kio estas tio?

SINJORINO PATELIN. Li deliras, mi diras. Eliru, foriru, mi petas.

GUILLAUME. Mi volas resti.

PATELIN. La pastro de Kronido.... La Koribantoj.... Vidu!.. Li ĝin ekkaptis.... li forportas!... Katon! Katon!... Ĝi forprenas mian lardon!

GUILLAUME. Diru! kiam vi estos sufiĉe longe delirinta, ĉu vi elpagos miajn tridek eskudojn?

PATELIN. Ŝia groto ne resonis plu per la dolĉa kanto de ŝia voĉo!

GUILLAUME (al si). Ĉu eble mi erarus pri la vera persono?

SINJORINO PATELIN. He! sinjoro, permesu, ke tiu malfeliĉulo ripozu.

GUILLAUME. Atendu iom, eble li trankviliĝos. Li rigardas min, kvazaŭ alparolonte.

PATELIN. Ha! Sinjor' Guillaume....

GUILLAUME (al Sinjorino Patelin). Ho! li rekonas min! (al Patelin) Kio estas?

PATELIN. Senkulpigu min....

GUILLAUME. (al Sinjorino Patelin). Vi vidas, ke li ekrememoras!

PATELIN (al Sinjoro Guillaume). Ĉar, estante dek kvin tagojn en tiu ĉi urbeto, mi ne faris ankoraŭ viziton al vi.

GUILLAUME (al si). Diablo! pli bone mi esperis.... (Laŭte) Tamen hieraŭ....

PATELIN. Jes, hieraŭ, por senkulpigi min, mi sendis al vi juĝoficiston el mia amikaro....

GUILLAUME (al si). Diablo! juĝoficisto forprenis mian drapon! Ho ve! mian drapon mi ne rehavos plu!... (Laŭte) Sed tio estas mensogo; vi mem havas mian drapon; la pruvo estas....

SINJORINO PATELIN. He! sinjoro, se vi parolos kun li pri aferoj, vi lin mortigos.

GUILLAUME. Ne maltrankviliĝu.... (al Sinjoro Patelin). La pruvo estas, ke via mortinta patro ŝuldis al la mia tricent eskudojn. Per la diablo! mi ne foriros sen mia mono!

PATELIN. La juĝistaro rimarkos, mi petas, ke la piriko estas antikva danco.... tra la la! Ni dancu! (ĉirkaŭprenas kaj dancigas Sinjoron Guillaume). Ni dancu! Baptanino mia, kiam mi dancas....

GUILLAUME. Ho! mi senfortiĝas! sed mi volas monon.

PATELIN (al si). Ha! mi fine forpelos vin! (Laŭte) Edzino, edzino, mi ekaŭdas ŝtelistojn, kiuj malfermas nian pordon; ĉu vi aŭdas? Ni aŭskultu! ni silentiĝu! ni aŭskultadu!... Jen estas ili.... Ilin mi vidas... Ha! friponoj, mi vin forpuŝos de tie ĉi! Halebardon! halebardon! (Li ekprenas halebardon apud la pordo kaj reiras.) Ŝtelistoj! ŝtelistoj!

GUILLAUME (al si). Je Dio! estas danĝere tie ĉi. Ho ve! ĉiuj ŝtelas de mi, unu drapon, alia ŝafojn. Nu, antaŭ ol mi venĝos min al unu, mi tuj penos pro la pendigo de l'alia (foriras).

SINJORINO PATELIN. Bone! jen li forestas! mi eliras. Sed restu ankoraŭ momenton, eble okaze li revenos.

PATELIN (imagas ke Sinjoro Guillaume revenas). Li revenas! Ŝtelistoj!! Ha! Ĝi estas sinjor' Bartolin; li ekvidis min.

SCENO IV

BARTOLIN, PATELIN.

BARTOLIN. Kiu krias pri ŝtelistoj? Kia bruego antaŭ mia pordo! Kia konfuzo! Ĉu estas vi, baptono?

PATELIN. Jes, mi, kiu....

BARTOLIN. Vi tiel bele vestita?

PATELIN. Mi imagis ke....

BARTOLIN. Advokato!.... kun bataliloj?

PATELIN. Mi ekaŭdis.....

BARTOLIN. *Militant causarum patroni.*

PATELIN. Mi aŭdis, kvazaŭ ŝtelistoj perfortus mian pordon.

BARTOLIN. Perforti pordon *coram iudice*?

PATELIN. Jes, mi imagis, ke ŝtelistoj.....

BARTOLIN. Oni devas esplori.....

PATELIN. Sed ne estis ŝtelistoj!

BARTOLIN. Alvoki atestantojn.....

PATELIN. Atestantojn? kontraŭ kiu?

BARTOLIN. Kaj ilin pendigi!

PATELIN. Kiun pendigi?

BARTOLIN. Nenia indulgo estu por la ŝtelistoj!

PATELIN. Mi ripetas, ne estis ŝtelistoj, kaj mi iluziis.

BARTOLIN. Ha! se estas tiel, *cedant arma togæ*. Deprenu tiun halebardon, surmetu vian robon, kaj venu en la juĝejon, kie mi prezidos post unu horo. (Deiras.)

PATELIN. Tion mi faros. Mi devas paroladi por ia paŝtisto,

pri kiu Colette parolis kun mi. Jen li venas. Mi ellasu tiun ĉi armilaron, kaj mi revenu rapide. (Eniras hejmen.)

SCENO V

COLETTE, AGNELET.

COLETTE. Vi bezonas advokaton lertegan kaj ruzegan, kiu per artifaĵo ĝajnos vian proceson; en la tuta urbeto nur Sinjor' Patelin povas tion plenumi.

AGNELET. Mi elprovis lian lertecon kune kun mia mortinta frato, antaŭ kelke da tempo. Sed mi ne scias, kiel mi faros nun, forgesinte pagi al li.

COLETTE. Eble li ne rememoros pri tio; plie, ne diru al li, ke vi servas al Sinjor'Guillaume; eble li rifuzus paroladi kontraŭ li.

AGNELET. Mi parolos nur pri mia mastro, ne dirante lian nomon, kaj li pensos, ke mi servas ankoraŭ al la mastro, ĉe kiu mi loĝis, kiam ni gefianĉiĝis.

COLETTE (vidas Patelin'on revenantan). Jen via advokato, adiaŭ. (Ŝi eliras.)

SCENO VI

PATELIN, AGNELET.

PATELIN. Ha! mi konas ĉi tiun sentaŭgulon. **Ĉu** vi ne estas la fianĉo de mia servistino Colette?

AGNELET. Jes, Sinjoro, jes.

PATELIN. Vi estis du fratoj, kiujn mi savis de l'punlaboroj : unu el du ne pagis al mi.

AGNELET. Mia frato !

PATELIN. Vi ambaŭ malsaniĝis elirante el la malliberejo : unu el vi ambaŭ mortis.

AGNELET. Ne mi !

PATELIN. Kompreneble !

AGNELET. Tamen mi estis pli malsana ol mia frato. Nun mi petas vin, ke vi proparoladu por mi kontraŭ mia mastro.

PATELIN. Ĉu via mastro estas la apuda farmisto ?

AGNELET. Li ne loĝas malproksime ; mi pagos al vi multe.

PATELIN. Certe ! Nu, rakontu vian aferon, nenion kaŝante.

AGNELET. Eksciu do, ke mia bona mastro malmulte pagas al mi ; tial, por plenigi mian salajron ne malutilante al li, mi faras negocetojn kun buĉisto, honesta homo.

PATELIN. Kiajn negocetojn ?

AGNELET. Kun via permeso, mi antaŭgardas la ŝafojn de l'morto per malsano.

PATELIN. Tio ne estas kulpo. Per kia rimedo ?

AGNELET. Ĝi ne malplaĉu al vi, mi buĉas ilin, kiam ili estas tuj mortontaj.

PATELIN. Efika kuracilo ! Sed ĉu vi ne buĉas ilin intence, por ke via mastro pensu : ili mortas de malsano kaj estas forĵetindaj ; tiel, vendinte ilin, vi proprigas al vi ilian prezon.

AGNELET. Tion diras mia dolĉa mastro, ĉar ian nokton, post la enfermo de l'ŝafoj, li vidis min prenantan unu.... Ĉu mi devas ĉion konfesi ?

PATELIN. Jes, se vi volas, ke mi defendu vin.

AGNELET. Ian nokton do, li vidis, ke mi prenas ŝafon, dikan, sanegan, kvankam ne elektinte. Mi ne sciis, kion fari..... Mi submetis delikate mian tranĉilon al ĝia gorĝo.. . Mi ne scias, kiel tio fariĝis..... sed ĝi tuj mortis.....

PATELIN. Mi komprenas.... Ĉu estis okulvidanto?

AGNELET. Mia mastro estis kaŝita en la ŝafejo; li certigis, ke mi faris tiel same kun la cent dudek ŝafoj mankantaj. Kaj vi devas scii, ke tiu homo diras ĉiam la veron. Li elbategis min, kiel vi vidas, tiel forte, ke mi devos borigi mian kranion. Tial mi petas, ke vi, estante advokato, vi aranĝu la aferojn tiel, ke vi malpravigu lin kaj pravigu min, por ke mi havu nenian malprofiton.

PATELIN. Mi komprenas vian aferon. Estas du metodoj. Per la unua, vi ne elspezos eĉ unu moneron.

AGNELET. Ni elektu la unuan, mi petas.

PATELIN. Ĝi estu. Ĉu via propraĵo estas tute mona?

AGNELET. Jes.

PATELIN. Kaŝu ĝin zorgeme.

AGNELET. Mi tre kaŝos.

PATELIN. Via mastro devos vole-nevole pagi ĉiujn elspezojn de l'proceso.

AGNELET. Des pli bone!

PATELIN. Kaj vi ne elspezos eĉ unu monereton.

AGNELET. Tion mi deziras.

PATELIN. Necese estos (se li volos) ke li pendigu vin.

AGNELET. Ni elektu la duan rimedon, mi petas.

PATELIN. Jen. Oni tuj alvokos vin antaŭ la juĝiston.

AGNELET. Estas vere.

PATELIN. Memoru bone pri tio ĉi.

AGNELET. Mi havas bonegan memoron.

PATELIN. Pri kio ajn vi estos demandita, ĉu de la juĝisto, ĉu de l'advokato de via mastro, ĉu de mi mem, respondu nur per tio, kion ĉiutage blekadas viaj lanbestoj. Ĉu vi scios bone elparoli ilian lingvaĵon kaj imiti ŝafblekon?

AGNELET. Ne malfacile!

PATELIN. La batvundoj, kiujn vi ricevis sur la kapon, permesas al mi elpensi ian artifikaĵon, kiu eble senkulpigis vin; sed mi volas, ke poste vi bone pagu al mi.

AGNELET. Nepre al vi estos pagite!

PATELIN. Sinjoro Bartolin tuj venos pro la juĝa ofico; ne forgesu reveni tien ĉi; mi ankaŭ ĉeestos. Adiaŭ!..... kaj alportu la monon!

AGNELET. Servanto mi estas.... Kiel maloportune nun vivas la honestuloj!

Finiĝas la dua akto.

PATELIN. Sinjoro, mi paroladas nur kontraŭ advokato.
 GUILLAUME. Advokaton mi ne bezonas.... (Al si mem).
 Sajnas, kvazaŭ li estas mia homo.

PATELIN. Mi eliras.

BARTOLIN. Restu kaj preparolu!

PATELIN. Sed, sinjoro....

BARTOLIN. Mi ordonas, ke vi restu; mi volas, ke almenaŭ
 unu advokato ĝestu en mia ĵuga seanco. Se vi eliros,
 mi forstrekos vian nomon el la tabelo de l'advokataro.

PATELIN (kazu sian vizagon per nazuko; al si). Mi kazu mian
 vizagon plej lerte.

BARTOLIN. Sinjor' Guillaume, ĉar vi estas la plendanto,
 okparolu.

GUILLAUME. Vi eksci, Sinjoro, ke tiu malnoblulo....

BARTOLIN. Ne insultu!

GUILLAUME. Nu,.... ke tiu rabisto....

BARTOLIN. Nomu lin per lia aŭ per la profesia nomo.
 GUILLAUME. Unuvorte mi diros, Sinjoro, ke tiu malbo-
 nega pastisto stelis de mi cent dudek safojn.

PATELIN. Tio estas tute sen pruvo!

BARTOLIN (al PateLin). Ĉu vi suferas, advokato?

PATELIN. Jes, pro dentodoloro.

BARTOLIN. Des pli malbone (al Guillaume). Daurigu!

GUILLAUME (al si). Dio! tiu advokato iom similas al mia
 drapamanto.

BARTOLIN. Kian pruvon vi havas pri la stelo?

GUILLAUME. Kian pruvon? Mi vendis al li hieraŭ.... mi
 komisiis al li la gardon de ses ulnoj da.... de ses centoj
 da safoj, kaj nun mia brutaro konsistas nur el kvarcent
 okdek safoj.

PATELIN. Mi neas la fakton.

GUILLAUME (al si). Vere, se mi ne estas ĵus vidinta la
 alian en deliro, mi pensus, ke ĵen estas mia homo.
 BARTOLIN. Forgesu vian homon, kaj pruvu la fakton.
 GUILLAUME. Mi pravas per mia drapo...., mi intencis

AKTO TRIA

SCENO UNVA

BARTOLIN, PATELIN.

BARTOLIN. Nun la procesantoj povas aperi.

PATELIN (malhate al Agnelet). Al ĉiu ajn demando nur tiel respondi, kiel mi instruis vin.

BARTOLIN (al Patehin). Kiu estas tiu?

PATELIN. Paskisto elbatita de sia mastro; tuj post la juĝo, li iras al hirurgiisto por borigi sian kranion.

BARTOLIN. Ni atendu la kontraŭulon, ĉi konfidaton aŭ ĉi advokaton. Sed pri kio venas Sinjor'Guillaume?

GUILLAUME (al Bartolin). Mi venas por defendi mem mian aferon.

PATELIN (malhate al Agnelet) Ha! perdidulo! ĉu kontraŭ Sinjor' Guillaume?....

AGNELET. Jes, kontraŭ mia bona mastro.

PATELIN (al si). Mi penu forsteliĝi!

GUILLAUME. Diablo! kiu estas ĉi tiu?

diri : per mia spezlibro. Kio fariĝis el la sês ulnoj....., el la cent dudek ŝafoj, kiuj forestas el mia brutaro?

PATELIN. Mi neas, ne pri la persono : *Non est quæstio de persona*. Sed mi certigas, ke la ŝafoj mortis de infekta malsano. Kion vi respondas pri tio?

GUILLAUME. Mi respondas, kun via permeso, ke tio estas mensogo, ke li forprenis sub..... ke li buĉadis kaj vendadis ilin, kaj hieraŭ mi..... (Al si) Ĉielo! estas li mem! Laŭte). Jes, mi vendis al li ses.... ses.... Mi surprizis lin nokte, dum li buĉis ŝafon.

PATELIN (Al Bartolin). Li tute mensogas, Sinjoro, por ke li senkulpigu sin pri la bategado de tiu ĉi malfeliĉa paŝtisto, kiu tuj post la juĝo devos borigi sian kranion.

GUILLAUME. Nu, via juĝa Moŝto, nenio estas pli vera; estas li mem, jes; hieraŭ li forprenis el mia butikoj ses ulnojn da drapo, kaj, hodiaŭ matene, anstataŭ pagi al mi tridek eskudojn.....

BARTOLIN. Kial do, per la diablo! vi nun parolas pri ses ulnoj da drapo kaj tridek eskudoj? La afero estas, ĉu ne vere? pri ŝafoj ŝtelitaj.

GUILLAUME. Prava vi estas, Sinjoro, dirante, ke ĝi estas alia afero; pri ĝi ni parolos poste. Tamen mi tute ne trompiĝas. Eksciu do, ke mi estis kaŝita en la ŝafejo..... (Al si) Ho! Jen estas li, sen ia dubo! (Al Sinjoro Bartolin.) Mi ja estis kaŝita en la ŝafejo. Mi ekvidis tiun sentaŭgulon enirantan, li sidiĝis tien, li prenis dikan ŝafon..... kaj..... per belaj vortoj li tiel lerte ĉirkaŭlogis min, ke li forportis ses ulnojn.....

BARTOLIN. Ses ulnojn da ŝafo?

GUILLAUME. Ne, da drapo!.... Li!.... La diablo forportu la homon!

BARTOLIN. Forlasu la drapon kaj la homon, kaj revenu al viaj ŝafoj.

GUILLAUME. Mi revenas. Tiu do sentaŭgulo, elpreninte el sia poŝo sian tranĉilon.... mi intencas diri mian

drapon, jes, mian.....; ne, elpreninte sian tranĉilon...., li..... li..... ĝin metis tiamaniere sub sian robon, kaj ĝin forportis en sian domon; kaj hodiaŭ matene, anstataŭ elpigi miajn tridek eskudojn, li neas al mi drapon kaj monon.

PATELIN (ridegas). Ha! ha! ha!

BARTOLIN. Revenu al viaj ŝafoj! al viaj ŝafoj!!

PATELIN. Ha! ha! ha!

BARTOLIN. Vi tute malsaĝiĝas, Sinjor' Guillaume. Ĉu vi ne sonĝas?

PATELIN. Vi aŭdas, ke li parolas sence!

GUILLAUME. Mi parolas tre sence, Sinjoro. Li ŝtelis de mi cent dudek ŝafojn, kaj, hodiaŭ matene, anstataŭ pagi al mi tridek eskudojn por ses ulnoj da drapo kaŝtan-kolora, li elpagis al mi per nigraj papilioj..... nimfo Kalipso..... tra la la!..... mia baplanino, kiam mi dancas..... Ĉu mi memoras, per la diablo, kiajn absurdaĵojn li ankoraŭ kantadis?

PATELIN. Ha! ha! ha! li frenezas! li frenezas!

BARTOLIN. Efektive. Aŭskultu, Sinjor' Guillaume, ĉiuj juĝistaroj en la regno kunigitaj ne komprenus ion el via afero. Vi kulpigas tiun ĉi paŝtiston pro la ŝtelo de viaj cent dudek ŝafoj, kaj vi intermiksadas ses ulnojn da drapo, tridek eskudojn, nigrajn papiliojn, kaj cent tielajn sensencaĵojn. Nu! ankoraŭ mi la lastan fojon ripetas : revenu al viaj ŝafoj, aŭ mi tuj liberigos tiun ĉi paŝtiston. Sed, por ke ni ŝparu iom da tempo, mi mem demandados lin. Proksimiĝu! kiel vi estas nomata?

AGNELET. Bee!.....

GUILLAUME. Li mensogas! li estas nomata Agnelet!

BARTOLIN. Agnelet aŭ Bee, tute egale. Respondu; ĉu vere tiu sinjoro komisiis al vi la gardon de sescent ŝafoj?

AGNELET. Bee!.....

BARTOLIN. Kio! Ĉu eble la timo antaŭ la juĝisto konfuzas

viajn pensojn? Aŭskultu! ne timu! Ĉu vere Sinjor' Guillaume surprizis vin nokte, dum vi buĉis ŝafon?

AGNELET. Bee!.....

BARTOLIN. Ho! Kion signifas ĉi tio?

PATELIN. Elbatite sur la kapon, li perdis iom la saĝon.

BARTOLIN. Ha! tre kulpa vi estas, Sinjor' Guillaume.

GUILLAUME. Mi, kulpa? Ho ve! unu ŝtelas mian drapon, la alia miajn ŝafojn, ĉi tiu pagas al mi per bagateloj, tiu per ŝafblekoj, kaj plie, per la diablo, mi estos kulpa!

BARTOLIN. Jes, kulpa. Estas malpermesate bati, precipe sur la kapon.

GUILLAUME. He! mil diabloj! estis nokte; kiam mi frapas, mi frapas ĉien ajn!

PATELIN. Li konfesas sian kulpon! Sinjoro, *habemus confitentem reum*.

GUILLAUME. Ho! frue-malfrue, *konfitareum*'ulo, vi pagos por mia drapo, aŭ la diablo forprenos vin!

BARTOLIN. Ankoraŭ pri la drapo! Oni mokas la juĝistaron! La paŝtisto estu liberigita el la proceso, nenion pagante.

GUILLAUME. Mi plendos al pli alta juĝistaro.... Kaj vin, via fripona moŝto, mi rekaptos. (Foriras.)

PATELIN. Nun, vi danku lian juĝan moŝton.

AGNELET. Bee!... Bee!....

BARTOLIN. Sufiĉas! Rapidu al la ĥirurgiisto, malfeliĉegulo. (Eliras.)

SCENO III

PATELIN, AGNELET.

PATELIN. Nu, dank' al mia lerteco mi vin elliberigis kaj savis de l'pendigilo. Nun decas, ke vi pagu al mi, laŭ via promeso.

AGNELET. Bee!

PATELIN. Jes, vian rolon vi mirege ludis. Sed nun mi postulas monon. Ĉu vi aŭdas?

AGNELET. Bee!

PATELIN. He! forlasu vian bee'on! Ne estas plu laŭtempe; ni ĉeestas nur ambaŭ. Ĉu vi tuj plenumos vian promeson kaj pagos al mi altpreze?

AGNELET. Bee!

PATELIN. Kio? fripono; ĉu min trompos ŝafu homvestita? Mil diabloj! vi pagu al mi, aŭ....

(Agnelet forkuras.)

SCENO IV

PATELIN, COLETTE.

(Colette eniras funebre vestita.)

COLETTE. He! lasu lin, sinjoro. Nun la afero estas tute aliigita.

PATELIN. Kiel do?

COLETTE. Pro la batoj, kiujn ŝajne li ricevis sur la kapon, ni elpensis efikegan rimedon, por ke sinjor' Guillaume permesu la edziĝon de sia filo kun via filino. Ĉu tiamaniere vi ne estos bone pagita?

PATELIN. Ĉu eble? sed pro kiu vi surmetis funebran veston?

COLETTE. Agnelet diris al la juĝisto, ke li iros al ĥirurgiisto : li mortis dum la operacio, kaj sinjoro Guillaume estas la mortiginto.

PATELIN. Ha! mi ekvidas la artifikon. Jes, mi komprenas.

COLETTE. Nur helpu al ni; mi tuj plendos al la juĝisto.

(Eliras.)

PATELIN, (sola). Efektive; ĵus vidinte Agnelet'on tiel batvunditan, la ĵuĝisto konvinkiĝos senpene, ke li mortis; kaj feliĉe sinjoro Guillaume kulpigis sin mem. Mi konfesas, ke tiu paŝtisto estas ruza fripono: li trompis eĉ min, kiu kelkfoje trompas la aliajn. Sed mi pardonos al li, se dank' al lia lerteco mi povos edzinigi je riĉulo mian filinon.

SCENO V

BARTOLIN, PATELIN, COLETTE.

BARTOLIN. (al Colette) Kion vi diras? la malfeliĉulon! Kiel rapide li mortis!

PATELIN. Tion scias la tuta urbeto. Kiel unumomente okazas la malfeliĉoj!

COLETTE (ŝajnigas sin plorkrii.) Hi! hi! hi!

PATELIN (al Bartolin). Kompatinda fraŭlino! Malbone estos al sinjoro Guillaume.

BARTOLIN. Mi punos la kulpulon; ne ploru tiom!

COLETTE. Li estis mia fianĉo! ho! ho! ho!

BARTOLIN. Konsolu vin, ĉar li ne estis ankoraŭ via edzo.

COLETTE. Se li estus mia edzo, mi ne tiom plorus! hu! hu! hu!

BARTOLIN. La kulpulo estos punata; jam, laŭ via plendo, mi ordonis, ke li estu arestita. Oni tuj alkondukos lin tien ĉi. Tamen pro la formo mi iros kaj vizitos la malvivulon. Vi diras, ke li kuŝas ĉe via onklo la ĥirurgiisto? Mi tuj revenos (Eliras.)

PATELIN. Li divenos la artifikon, ne trovinte la malvivulon.

COLETTE. Ne timu, ĉar mia onklo interkonsentis kun

ni, kaj Agnelet aranĝis sur lito ian kapegon, kiu forigos lin rapidege.

PATELIN. Sed iu en la urbeto renkontos eble Agnelet'on.

COLETTE. Li estas kaŝita en la fojnejo de najbaro, kaj li eliros nur post la plenumo de l'edziĝo.

SCENO VI

BARTOLIN, PATELIN, COLETTE.

BARTOLIN (al Patelin.) Neniam en mia vivo mi vidis homan kapon tiel kontuzitan; ĝi estas tute difektita per la batoj aŭ la kranioborado, kaj tute ne konservas la homan formon. Mi ne povis elporti tian vidon, ne deturnante la okulojn.

COLETTE (ŝajnigas sin plorkrii). Ha! ha! ha!

PATELIN (al Bartolin). Mi domaĝas la malfeliĉan sinjoron Guillaume. Kia bonulo li estis! Kiel agrable estis komercadi kun li!

BARTOLIN. Mi ankaŭ domaĝas lin. Sed kion fari? Jen estas homo mortinto, kies fianĉino postulas, ke mi kondamnu la mortiginton.

PATELIN. Colette, ĉu utilos al vi, ke li estu pendigita? Ĉu ne estus pli bone por vi....?

COLETTE. Ho ve! sinjoro, mi estas nek profitama nek venĝema; kaj se estus ia honesta rimedo.... Vi scias, kiom mi amas mian mastrineton, vian filinon, la baptofilinon de sinjoro Bartolin.

BARTOLIN. Mia baptofilino? Nu, ĉu tio koncernas ŝin?

COLETTE. Valère, la sola filo de sinjoro Guillaume, ŝin amindumas; sed lia patro malpermesas la edziĝon. Tiel lertaj vi estas ambaŭ! Ĉu ne estus ia artifiko, por ke ĉiuj estu kontentigitaj?

BARTOLIN (al Patelin.) Jes, tiu fraŭlino forlasu sian persekuton, kondiĉe ke sinjoro Guillaume permesu la edziĝon.
COLETTE. Kiel mirige elpensite!

PATELIN. Tio estas la indulga metodo.

BARTOLIN. Antaŭ ol li malliberiĝos, li estos alkondukita al mi; mi parolos kun li pri tio. Ĉu vi konsentas, sinjor' Patelin?

PATELIN. He! mi ne intencis ankoraŭ edzinigi mian filinon.... tamen.... por savi sinjoron Guillaume de l' morto.... Fine mi permesos, mi kunhelpos; mi bedaŭrus, se homo estus pendigita pro mi.

BARTOLIN. Jen, oni alkondukas lin.... (Al Colette.) Vi rapidu enterigi sekrete la malvivulon, ĉar oni kulpigus min pro manko al mia juĝa devo.

PATELIN. Mi pro la formo redaktigos kontrakteton, kiun vi igos lin subskribi, mi petas. (Eliras.)

SCENO VII

BARTOLIN, GUILLAUME, DU POLICANOJ.

(Du policianoj enkondukas Guillaume' on.)

BARTOLIN. Jen vi alvenas! Nu, ĉu vi scias, sinjor' Guillaume, kial vi estas arestita?

GUILLAUME. Jes, ĉar tiu fripono Agnelet diras, ke li mortis.

BARTOLIN. Efektive li mortis. Mi vidis la malvivulon, kaj vi konfesis mem vian kulpon.

GUILLAUME. La diablo min forportu!

BARTOLIN. Nu, mi havas proponon por fari al vi. Dependas nur de vi, ke vi tute liberiĝu kaj revenu en vian domon.

GUILLAUME. Nur de mi? Adiaŭ do!

BARTOLIN. Ho! atendu! Antaŭe mi devas ekscii, ĉu vi preferas la edziĝon de via filo ol la pendigilon.

GUILLAUME. Bela propono! Mi preferas nek unun nek la alian.

BARTOLIN. Mi tuj klarigos miajn vortojn. Vi mortigis Agnelet' on, ĉu ne vere?

GUILLAUME. Mi batis lin. Ke li mortis, li estas kulpa!

BARTOLIN. Vi mem estas kulpa! Aŭskultu; Sinjoro Patelin havas filinon belan, virteman....

GUILLAUME. Kaj tiel malriĉegan kiel li!

BARTOLIN. Ŝin amindumas via filo.

GUILLAUME. Tio ne tuŝas min!

PATELIN. La fianĉino de l'mortigito forlasos sian persekuton, se vi permesos ilian edziĝon.

GUILLAUME. Mi ne permesas!

BARTOLIN (al la policianoj). Forkonduku lin en la malliberejon!

GUILLAUME. En la malliberejon? Diablo! Permesu almenaŭ, ke mi iru hejmen, kaj mi diru, ke oni ne atendu min.

BARTOLIN (al la policianoj). Vi atentu, ke li ne forkuru.

SCENO VIII

PATELIN, BARTOLIN, GUILLAUME, VALÈRE,
HENRIETTE, COLETTE, du policianoj.

PATELIN (al Bartolin). Jen la kontrakto (Al Guillaume.) Sinjoro, pro via malfeliĉo, mia tuta familio venas proponi al vi siajn servojn.

GUILLAUME (al si). Kiom da Patelin'anoj!

BARTOLIN. Nu, jen estas ĉiuj procesantoj; interklarigu vian aferon. Ĉu vi deziras eliri el implikaĵo?

GUILLAUME. Sendube!

BARTOLIN. Subskribu tiun ĉi kontrakton.

GUILLAUME. Mi tute rifuzas.

BARTOLIN (al la policianoj). En la malliberejon, kun ĉenoj sur liajn piedojn!

GUILLAUME. Ĉenoj sur miajn piedojn! Diablo! kiel severege!

BARTOLIN. Ĉi tio estas ankoraŭ nenio; mi tuj igos turmentegi vin.

GUILLAUME. La turmentego!

BARTOLIN. Jes, turmentego ordinara kaj eksterordinara; kaj poste vi estos nepre pendigita.

GUILLAUME. Pendigita! Kompaton!

BARTOLIN. Subskribu do! se vi prokrastos eĉ unu momenton, vi pereos; mi ne povos plu vin savi de l'morto.

GUILLAUME. Ĉielo! (Li subskribas la kontrakton.) Al kio mi estas devigata!

BARTOLIN. Mi aŭdis faman kuraciston dirantan, ke la batvundoj sur la kapon estas ege danĝeraj... (Post la subskribo.) Bone estas: mi ĵetos fajren la procesan skribaĵaron, kaj pri tio mi tre gratulas vin.

GUILLAUME. Ha! mi faris hodiaŭ belegajn negocojn!

PATELIN. La honoro de nia parenციĝo....

GUILLAUME. Al vi kostas malmulte!

VALÈRE. Mia patro, mi certigas....

GUILLAUME. Ĝiru al la diablo!

HENRIETTE. Sinjoro, mi tre bedaŭras....

GUILLAUME. Mi ankaŭ bedaŭras!

COLETTE. Kion vi donos al mi anstataŭ mia fianĉo?

GUILLAUME. La ŝafojn, kiujn li ŝtelis de mi!

SCENO IX

La samaj, AGNELET, kamparano.

(Eniras kamparano kun Agnelet.)

KAMPARANO (al Agnelet). Marŝu! marŝu! laŭ ordono de l'reĝo!

AGNELET. Kompaton!

GUILLAUME. Ha! perfidulo! vi do ne mortis? Mi vin sufoku! ĝi ne kostos plie al mi!

BARTOLIN. Atendu! El kie venas tiu fantomo?

KAMPARANO. Mi trovis tiun ŝteliston en mia fojnejo; tial, mi alkondukas lin en la malliberejon.

BARTOLIN (al Agnelet). Kio? la batvundoj sur la kapon tute malaperis?

AGNELET. Efektive.

BARTOLIN. Kion do oni vidigis al mi en lito, ĉe la ĥirurgiisto?

AGNELET. Bovidan kapon, sinjoro.

GUILLAUME (al Bartolin). Nu, ĉar li ne mortis, redonu al mi la kontrakton, ke mi disŝiru ĝin.

BARTOLIN. Estas juste.

PATELIN (al Guillaume). Jes, kondiĉe ke vi repagos al mi dekmil eskudojn pro la repreno de via promeso.

GUILLAUME. Dekmil eskudojn! Devigate mi forlasas la aferon. Sed ĉu vi pagos al mi la tricent eskudojn de via mortinta patro?

PATELIN. Jes, se vi prezentos lian ŝuldan bileton.

GUILLAUME. Lian bileton?..... Kaj pri la ses ulnoj da drapo?

PATELIN (ridas). Tio estos la edziĝa donaco.

GUILLAUME. Edziĝo? Ĉu almenaŭ mi gustumos la anseron?

PATELIN. Ni ĝin tagmanĝis.

GUILLAUME. Vi ĝin tagmanĝis? Ho! tiu krimulo pagos anstataŭ aliaj kaj estos pendigita!

VALÈRE. Mia patro, fine mi devas konfesi, ke Agnelet faris ĉion laŭ mia ordono.

GUILLAUME. Ho ve! ho ve! bone ja oni pagis al mi por mia drapo kaj miaj ŝafoj!

FINO

ENIIVO

Personaro	4
Akto unua	5
Akto dua	19
Akto tria	30

(*Sekvo.*)

ANGLUJO. — REVIEW of REVIEWS, *Vorfolk street, LONDON, W. C.*

First lessons in Esperanto, by Th. Cart and J. Rhodes	6 pence.
Esperanto : The Student's complete Text-Book, with two vocabularies by J. C. O'Connor Ph. Dr. M. A.	1 ^s 6 ^d
Esperanto-English dictionary, by A. Motteau	2 ^s 6 ^d
English-Esperanto dictionary, by J. C. O'Connor Ph. Dr. M. A.	2 ^s 6 ^d
English-Esperanto dictionary, by J. Rhodes and J. Ellis (<i>in preparation</i>).	
Grammar and exercises of the International Language Esperanto, by Richard H. Geoghegan.	4 ^s 6 ^d
Dickens, <i>Kristnaska sonorado</i> (A Christmas Carol), tradukita de M. Vestcott.	1 ^s »

BELGUJO — HOLANDUJO. — A.-J. WITTERYCK-DELPLACE
4, Nouvelle Promenade, BRUGES

Het Esperanto in tien lessen, door A.-J. Witteryck naar Cart et Pagnier.	» 50
Paĝoj el la Flandra Literaturo, tradukitaj de D ^{ro} Seynaeve et D ^{ro} van Melckebeke	1 50

BULGARUJO. — KLUBO « STELO », *PLOVDIV*

Esperanto en 10 lecionoj, de Cart et Pagnier.	1 »
Unuaj lecionoj, de Cart et Atanasov.	» 40
Propaganda folio.	» 10

DANUJO. — ANDR.-FRED. HÖST & SÖN

Bredgade, 35, KJÖBENHAVN

Esperanto-Dansk-Norsk Ordbog, af F. Skeel-Giörling	Kr. 3 50
Grammatik.	» »
Dansk-Esperanto Ordbog.	» »

GERMANUJO. — MÖLLER & BOREL, *Prinzenstrasse, 95, BERLIN*

Anfangsgründe der Esperanto-Sprache. von Th. Cart und Hermann Jürgensen.	M 0 30
Vollständiges Lehrbuch der Esperanto-Sprache, von J. Borel.	M 1 20
Wörterbuch Deutsch-Esperanto, von Dr. Zamenhof.	M 2 »
Wörterbuch Esperanto-Deutsch, von H. Jürgensen.	M 1 80
Schlüssel zum Lehrbuch der Esperanto-Sprache, von J. Borel.	M 0 50
Pri unu speco de Kurbaj linioj, von Profesor A. Dombrovski.	M 0 50
Lernobro de Esperanta Stenografio, (laŭ sistemo Stolze-Schrey) de F. Schneeberger.	M 0 80

(*Turnu.*)

(*Sekvo.*)

HISPANUJO. — J. ESPASA, 579, *Calle de las Cortes*, BARCELONA

- Primeras lecciones de Esperanto de Th. Cart y L. Villanueva. . . P 0 40
- Manual y Ejercicios de la lengua internacional Esperanto, por V. Inglada Ors y A. L. Villanueva. P 3 »
- Vocabulario Esperanto-Español y Español-Esperanto, por Inglada Ors y Villanueva. P 6 »

ITALUJO. — RAFFAELLO GIUSTI

53, *Via Vittorio Emanuele*, LIVORNO

- Prime lezioni d'Esperanto de Th. Cart e Alb. Gallois. 0 40
- Grammatica della lingua internazionale Esperanto di L. de Beaufront, tradotta da G. Puccinelli. 1 50
- L'Esperanto in dieci lezioni. di Cart e Gallois. » 75
- Dizionario Esperanto-Italiano, de J. Puccinelli (*in preparazione*).
- Dizionario Italiano-Esperanto, de J. Meozzini (*in preparazione*).

POLUJO. — M. ARCT, 53, *Nowy Swiat*, WARSZAWA

- Esperanto : Czecs I. Gramatyka i cwiczenia, Dr L. Zamenhof. . . R. 0 25
- Czecs II. Słownik. — .. R. 0 15

PORTUGALUJO. — BRAZILUJO

- Primeiras lições de Esperanto, do professor Th. Cart, trad. portugueza de A.-C. Coutinho, Paris, Hachette. » 40

SVEDUJO. — *Esperantoförening*, STOCKHOLM

- Esperanto-Svensk ordbok, de P. Ahlberg. Kr : 1 75

OUVRAGES DIVERS

- Tutmonda jarlibro esperantista por 1905. 2 50
- Couturat (L.) et Leau (L.). — Histoire de la langue universelle. . . 10 »
- Extraits de l'Histoire de la langue universelle. 1 »
- Lafarge (G.). — Nécessité de l'adoption d'une langue internationale auxillaire. 1 »
- Sacré (E.). — L'Esperanto. 1 »
- Thiaucourt (C.). — Dernière conférence sur la Langue Internationale Esperanto. 1 »
- Premier manuel de la langue auxillaire Esperanto. » 10